

Mythologia, Padoue, 1616 - 74 : Le Soleil sur son char

1 médaillon

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 029 : Le Soleil sur son char](#) □ a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -
<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Format in-4

Pagination p. 289

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

κλύθι πυρός νοστήρ βασιλεύουσα ἵνα τίτάν.
κλύθι σφίε ταμεία ζωαρκίος ὡς ἀπηνυγίς
αὐτίς ἔγχε κλύθια γαυλάκεις ἐνὶ κόσμῳ.

*Aud: flammarum Titan Rex, qui aenea equorum
Lora tenes, lucis quæstor, visæj, orientium
Claues fontis habes, dominiaris ἔσ ομαibus vni.*

Hunc crediderunt antiqui curram mergere
in Oceano, ut ait Virg. in 3. Georgicorum:
*Tam sol pallentes haud unquam descendit umbras:
Nec cum veletis equis altum petit aethera: nec cū
Præcipitem oceanus rubro lauit agnore currum.*

Quidam putarunt equos Solis lumen efflare
solitos è naribus, quam opinionem secutus Vir-
gilius, ita scripsit libro duo. decimo Aeneidos:
*Postera vix summos spargebat lumine montes
Orta dies, cum primum alto se gurgite collunt
Solis equi, lucemq; elatis naribus efflant.*

Alii non mergi quidem Solem in Oceanum
crediderunt, sed in poculo navigare, quod &
Stesichorus, & Antimachus & antiquorum plu-
res crediderunt. Verùm dixerunt nonnulli
Vulcanum thorum fabricasse Soli ita profun-
dum ex auro, ut in eo per noctem, cū ad O-
ceanum defessus diurno labore itineris perticul-
sec, & dormiens nauigare posset ad orientem. Ibi
currus illi perrepto assabat, quem ascendere oce-
anum considereret, quod faciebat quotidie. Quæ
opinio apparet fuisse etiam M. Amnerti, ut patet

ex his carminibus Pimilionis:

ἥλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόρον ἡμάτα πάντα
καὶ ποτ' ἀμπαυσίς γίνεται δέμια,
ἵπποι σίν τε καὶ αὐτῷ ἰπέροδοσ' ἄκτυλος ἠὲ
ὠκεανὸν προλιπὼσ' ἔρανον εἰσαναβί.
τὸν μὲν γὰρ διὰ κύμα σέειε πολυήρατος εὐνή
κοίλῃ ὑδαίσε χερσίν ἑλληάμενη.
χρυσῷ τεμνέτοσ' ὑπὸ πτερον ἄκρον ἐσ' ὕδωρ
εἰδ' οὐθ' ἀσπαλίωσ γούρου ἀσ' ἐσπερίδων,
Γαίαν ἐσάθιστων ἴνα οἱ δοῶν ἄρμα κ' ἵπποι
ἰσάσ' ὄρε ἠὲ ἀργύρεα μέλη.

ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὄχηον ὑπερίοτεσ' ὑίεσ.
*Longa laborantem Solem lux prospicit: illi
Nascitur ἔσ lucis tempore nulla quies.
Nec cessatur equi postquam Pallantias orta
In mare purpureis astra fugavit equis.
Fluctibus at l' Aus fert hunc Vulcanius. illum
Vulcanus manibus fecerat ipse suis,
Ex auro, celestem pelagi per summa volantem.
Sopituroq; locis fertur ab Hesperidum.
Donec ad Aethiopiæ veniat firma iur equorum
Currus, dum redet Memnonis alma parens.
Tunc alios scandit currus Hypione natus.*

Fi erunt etiam qui putarunt ubi ad orientem
Sol periret, currum illi ab Horiis paratum,
at non sua sponte assistere, cum illæ sub iugum
equos Solis veniente Aurora adduceant. Ho-
merus libr. 4. Odys. duos tantum Solis equos

οο ηυαετα-